1873. V. évfolyam. 212. szám. Csütörtök, október 30.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ut a mindenhatóságra.

⁂ A ki mindenhatóságra törekszik, az legyen előbb — nem római pápa, hanem — magyar miniszter, szerezzen magának oly mameluktöbbséget, mint a Szlávikormányé, — akkor már csak akarat kell hozzá, hogy mindenható lehessen.

Ez elméletet igen jól látszik érteni a mi honvédelmi miniszterünk.

Tegnap már megismertettük olvasóinkkal azon törvényjavaslatot, melyet a honvédelmi ügyér készitett a Ludovika-akademia alapitványaival egybekötött bemutatási jog szabályozásáról. — Láttuk azt is, hogy a Ludoviczeum alapitói közé tartozó 13 törvényhatóságot a miniszter felszólitá, hogy azok — persze a közjó érdekében — mondjanak le ajánlási jogukról. Az alapitó törvényhatóságok — köztük Debreczen is — nem mondtak le a jogról.

A honvédelmi ügyér ezért nem jött zavarba, hanem készitett oly törvényjavaslatot, mely az illető törvényhatóságokat megfosztja szabad kijelölési jogától. S ha e javaslat keresztülmegy az országgyülésen, csakugyan oly ifjakat ajánlhatnak az alapitók, a milyeneket a kormány akar.

Mi nagy fontosságunak látjuk ez ügyet, mert oly miniszter akarja itt a törvényhatóságok jogait magának kaparitani, a kiben nem bizhatunk, s egyátalán nem tartjuk összeegyeztethetőnek a szabadság fogalmaival, hogy egy ember, ha miniszter is az, jobban tudná kiválogatni az ifjakat, mint az egyes törvényhatóságok, a melyekben utójára is több szem többet lát.

Épen a Ludoviczeum ügye az, a mit nem kellene a Bécstől függő magyar kormányra bizni. A honvédelmi ügyér elég okot szolgáltatott már arra, hogy iránta való köteles bizalmunkat is elveszitsük.

Nagy lelkesedéssel fogadtuk a honvédségi intézményt. S mivé törpült ez a magyar kormány kezében? Nagy részben oly embereket vesznek ide, a kik a közös hadseregbe már nem kellettek. A magyar honvédség tiszteit jó részt az osztrák seregből nyeri, s magyar fiuk ritkán számithatnak előléptetésre. A magyar honvédség főtisztei pedig épen császári nevet viselnek.

Érzi ezt igen jól maga a honvédelmi ügyér is, s talán azért merészkedett a magyar honvédségen elkövetni azt a szégyent, hogy a bécsi közkiállitáson levő honvédcsoportozatból kihagyta — a tiszteket.

A Ludoviczeum is a magyarhonvédelmi ügyér kezében a bécsi katonai iskola előképző osztályává törpült. Hiszen tudvalevő dolog, hogy ha valamely magyar ifju a magyar honvédségben főtiszt akar lenni, akkor a Ludoviczeum nem elég annak kiképzésére, hanem menni kell Bécsbe, az osztrákok iskolájába.

Mily szatira a jelenlegi kor e tekintetben a Mátyás korára nézve! Akkor — a költő szavai szerint — nyögte Mátyás bősz hadát Bécsnek büszke vára. S most? Mi nyögünk Bécs járma alatt!

A Ludoviczeumnak rendeltetése épen az, hogy magyar honvédtiszteket képezzen. Az egyes ifjak ide felvétetésére nézve az alapitó törvényhatóságoknak megvolt a joguk az ajánlásra. S most? A miniszter ezt is szabályozni akarja, oly képen, hogy az ő akarata jusson érvényre.

Az alapitó törvényhatóságoknak — nézetünk szerint — kötelességöke szándék ellen tiltakozni, s maguk részére az őket megillető jogokat követelni.

Engedékenységök által csak az ügynek ártanának s a — miniszteri mindenhatóságra nyitnának utat!

— Tisza Kálmánnal Geszten — illetékes helyről vett tudósitás szerint — semmiféle értekezlet nem tartatott s igy semmiféle megállapodás sem jöhetett létre.

— A Szlavykabinet bukását a „Neue Freie Presse“ már a közel jövőbe jelezi. Ha Kerkápoly — ugymond — az ujabb 80 milliónyi államkölcsönt meg tudja kötni, akkor a jobboldal nem fogja megengedni, hogy azt ő pazarolja el, ha pedig nem köti meg, tovább nem maradhat a kormányon s akkor is bukik. Ha pedig Kerkápoly, ki a Szlávy-kabinet lelke, megbukott, akkor a Szlávy-kabinetnek vége.

— Az igazságügyér figyelmezteti a törvényszékeket, hogy minden oly birtokszabályozás vagy fölosztás iránt, mely községi utat is érint, a szomszéd községeket s az illető törv. hatóságot hallgassák meg; ha az országos utra nézve változás terveztetnék, ez iránt csak a közl. ügyér meghallgatása után intézkedjenek.

— Tisztujitásra készülnek a fővárosban, már eddigelé minden állomásra temérdek ember jelentkezett a min. biztosnál.

— A pénzkrizis, irja a „Reform,“ még mindig nemcsak végét nem tudja megérni, de valamely pontra sem tud jutni. Berlinben az értékek hanyatlása indult meg s egy kisegitő egylet alakult, hogy föltartóztassa a papirok rohamos elértéktelenedését. Hogy mit várhatni a kisegitőktől, láttuk Bécsben és láttuk ithon is. A bécsi börzének tegnap és ma voltak ismét emlékezetreméltó napjai. Tegnap megindult a jó bankértékek pusztulása s ismét a régi zavarba lökte a pénzvásárt. A bécsi krizis uj kitörése pedig lesujtotta a pesti tőzsdét, melyen ma örülten hanyatlott le minden érték. Bécsben, Berlinben mindenütt a kormányt hivják segitségül. A bécsi kormány megigérte, hogy a reicharath összeül a pénzügyi zavarok enyhitése iránt kisegitő rendszabályokat hoz javaslatba. A pénzügyér segélyt fog nyujtania a fusináláshoz és liquidáláshoz. Azon tudósitás, mintha a bécsi minisztérium a kölcsönzés tervét elvetette volna, alaptalan.

— Kassáról szomoru dolgokat irnak. Nyomor és inség mindenütt, s nem ritkán láthatni zálogjegilag bekebelezett kötvényeket 120% tólira is! Bizony nemcsak a pusztákon és erdőben laknak zsiványok!

— Az arad-zarándi magy. kir. 12-ik honvédzászlóalj lobogójának ünnepélyes felavatása Boros-Jenőn okt. 26-án ment végbe. Az egyházi szertarást Ivacskovics Prokop román metropolita végezte s a felavatott zászlót a következő, magyar és román nyelven elmondott beszéddel adta át a honvédségnek: „A magyar királyi tizenkettedik honvédzászlóalj vitézei! Szent vallásunk szertartása szerint e zászlót megszentelvén, azt hüséges kezeitekbe vissza nyujtom, — atyailag intvén titeket, hogy ezen mai ünnepélyt mélyen sziveitekbe véssétek. A zászló, mint szineiről látjátok, Ő Felsége a mi legkedvesebb urunk, dicsően uralkodó apostoli királyunk, kedvelt Magyarországunk, a mi közös és édes Hazánknak zászlója! E zászló lesz és legyen mindig hüségtek, vitézségtek és hazafiságtoknak záloga! Legyetek azért mindig hü, vitéz és buzgó fia Ő Felségének és a hazának, hogy zászlótok a dicsőség és becsület babéraival ékeskedjék! Vegyétek ti is áldásomat, valamint már előbb a zászlót is megáldottam, hogy az mint annak szépjelszava mondja: titeket mindig diadalra vezessen: Istenért, Királyért és Hazáért! — Amen!“

— A horvát országgyülés tegnapi ülésében Miskatoviez az iránt interpellál, hogy a közlekedési ügyér azon rendelete, mely szerint a vasutak üzleti nyelve magyar legyen, Horvátországban is érvénynyel bir e? Antolék a törvénytelen községi választások ügyében interpellál. A gyülés elnapolta magát.

— A határőrvidéki erdőüzleti társulat nyilatkozatot tesz közé a lapokban, azt akarván bebizonyitani: 1) hogy a társulat a szerződésből nem álürügyek alatt, hanem világos törvényadta jogánál fogva állott el! 2) hogy a vétel tárgyának átadása ügyében a társulat minden tőle kitelhető könyebbségre nyujtott a kincstárnak alkalmat s a késedelem egyedül és kizárólag a kincstári közegeknek tulajdonitandó; 3) hogy a társulatnak semmi oka nincs elnézéssel lenni a kincstár iránt, a mely — mig egyrészről nem ismer méltányosságot, más részről saját kötelezettségei pontos teljesitését nem veszi komolyan.

— Parisban közelebbre várják Chambord gróf királyi kiáltványát. A királyság helyreállitása eszméje ujabban a hadsereg közt is kezd terjedni s Ducrot tbnk is meg van nyerve ez ügynek. Ő két tábor parancsnokságával fog megbizatni. A bécsi „Neue Freie Presse,“ miután Mac-Mahon ellen sértő czikket hozott, ki van tiltva Francziaországból.

— János szász király meghalt tegnap reggel Drezdában. Született 1801. decz. 12-én. Trónra lépett 1854 aug. 9. Egybekelt Amália Auguszta bajor kir. herczegnővel 1822 nov. 21. Utóda legidősb fia Albert lesz, szül. 1828. ápr. 23.

Egyesült erővel.

(**) A debreczeni iparosok a Skenefféle szerződésnek legközelebb történt felmondása után siettek megragadni az alkalmat, hogy a hadi felszerelést a magyarországi iparosok kezére kerithessék.

Ez eszme, melyet előbb már lapunkban mi is pengetének, viszhangra talált eddigelé is több helyen.

A Nagyváradon megjelenő „Bihar“ lelkes sorokat szentel ez ügynek, Debreczent követendő például állitja fel s csatlakozásra buzditja a nagyváradi iparosokat is.

Biztos a remény, hogy a felhivás ott sem marad eredménytelenül.

Ma este pedig a fővárosi iparosok köre tart értekezletet a hadi felszerelések tárgyában. Bizonyára itt is lelkesedve fogadják az eszmét, melyet — ugy látszik — nem hiába bocsátának világgá.

El kell az eszmének hatni mindenüvé, a hol csak magyar iparos lakik és müködik.

A debreczeni iparosok a mult vasárnap már kitüzték a zászlót. Lobogtassák azt tovább, s ne huzzák be azt akkor sem, ha talán egyik vagy másik oldaláról a közönyösség szele érintené.

Nem tudjuk mit végzett a kiküldött bizottság, mely a kérvények elkészitésével volt megbizva, de szeretjük hinni, hogy jövő vasárnapra ez iratok már készen lesznek s azután a hazai iparosoknak megküldetnek.

Tévesztett dolog volna félbe hagyni azért a munkát, hogy — másutt ugy is müködnek e tárgyban.

Sőt ez ösztönözzön kit-kit arra, hogy minél lelkesebben fogja a dolgot s hasson oda, hogy minden iparoskör tegye meg saját érdekében a maga kötelességét.

Kiváló fontosságu a hadi felszerelés itthon eszközlésének ügye nemcsak az iparosokra, hanem átalában az egész nemzetre nézve.

Ha ez sikerülne, egy hatalmas utat vágnánk be az osztrákok előtt, a melyen kincseinket törvényes szabadalommal hordták el.

Iparosaink jólétét munkálni, mindnyájunknak érdekében fekszik.

Épen azért nem kellene ez ügyben tétlenül maradni a törvényhatóságoknak sem.

Kérvényezzenek ezek is. Hadd lássák meg, hogy az egész nemzet eddig is sajnosan érezte, hogy kormányunk idegeneknek adta azt a pénzt, a mit itthon kellett volna tartanunk.

A tömeges kérvényezés által tegyünk arról bizonyságot, mikép az összes nemzet egyező óhaja, hogy a hadi felszerelések itthon eszközöltessenek. Mutasson erre jó példát Debreczen.

Igy müködjünk a közjólétért — egyesült erővel.

A spanyol köztársaságból.

♯.) A spanyol köztársaság s a karlisták közt régóta duló háboru, melyről a lapok milliónyi hasabokat irtak már, most egészen más s pedig váratlan fordulatot vett. Mig eddig városok s falvak birtoka, vagy az illető ellenségtől visszafoglalása képezte az egyes csaták czélját, most az ellenség felében tönkretételét egy csapással, tüzték ki mind a karlisták mind pedig a köztársaságiak jelszavokul. Tengeri hadjáratot kezdtek egymás ellen. A karlisták mindössze csak kevés hajóval rendelkeznek s ezek közt a „Numantia,“ „Alicante,“ „La villa do Madrid“ és a „Fernando el cattolico“ nevü hajók voltak a legtekintélyesebbek; de egy, Carthagena előtt vivott ütközetben a „Numantia“ véletlenségből nekirohant a „Fernando“-nak s ez elsülyedt. — A karlisták hajóhadából — mint már jelezők is — egy rész átpártolt a köztársaságiakhoz s most csak csekélyszámu hajóval rendelkezik a dicső Don Carlos.

A csatatér ugyan a tengerre helyeztetett át s ez a köztársaság ügyére igen jó. A kormány, minden hadihajót mozgó — s csataképes állapotba hozott a mult héten s a tengerészeti tanulmányáról s vakmerőségéről egyaránt hires Lobot nevezte ki tengernagyul.

Lobo, gyermekora óta tengerész az utóbbi években Afrika s a déli tengerek közt portyázott hadi hajóival több nevezetes csatát nyert. — Hadtudományáról s rettenthetlen bátorságáról különösen Callao előtt tett fényes bizonyságot, hol a tulnyomó számmal lévő ellenséges hajóhadat egészen tönkre verte. — Több müvet adott már ki, a tengerészet reformácziója iránt s több ujitása a világtengerészet által el is fogadtatott. Méltó utódjának mondják Pereja, tengernagynak, ki, midőn a persiaiak tőle egy gőzöst vettek el, golyót röpitett keresztül agyán.

Ujabb hirek szerint, több angol tengerésztiszt szökött át a karlista hajóhadhoz. A vizsgálat az angol kormány részéről megindult ellenök. Ha elfogatnak, angol hadtörvények értelmében számüzetnek.

A cartagéniai franczia konsulról kisült, hogy protegálja a karlistákat; emiatt a spanyol kormány felirt ellene a franczia kormányhoz s mint hirlik, vád alá is helyeztetett.

Gibraltar és Malaga közt várják az ujabb tengeri ütközetet a karlisták s a köztársaságiak közt.

Az eredményről annak idején tudósitandjuk olvasóinkat.

Vidéki élet.

Tetétlen, októberhó.

A „Debreczen“ 203-ik számában Bécsből Friedmann Ferdinand urtól egy levél jelent meg, — mely amint látom, czáfolat akart lenni a „Debreczen“-ben szept. 11-én közlött levelemre.

Megvallom, nemtudom magamat szemben ezen közleménynyel eléggé tájékozni, — nevessek-é — vagy bosszankodjam, — vagy szánakozzam felette; — de kihiva érezvén magamat általa, kénytelen vagyok arra megfelelni.

Nevezett járványorvos ur, hogy mily bátorságot és odaadást, párosulva a halál megvetésével tanusitott Nyir-Bátorban, — ezt nem kutatom, az az ő dicsősége, — de hogy Tetétlenen gyáván viselte magát, az már bizonyos. Nem is képzeltük, mikor megérkezett, hogy nehány óra alatt ugy megváltozzék, — élénk fiatal ember gyanánt tünt fel az első találkozáskor, — mit jeleztem is levelemben, — kimerültségnek nyomai legkevésbé sem látszottak rajta, — tehát ebbeli állitása merőben alaptalan.

Hogy a falut, vagyis községet többször bejárta az nap, az is alaptalan állitás, mert reggeli 9 órától 11-ig járt csupán, még pedig az akkor itt tartózkodott járásorvos Müller társaságában, biztos tudomásom szerint akkor is hideglelős betegeket nézett meg, — mit a járásorvos ur is bizonyithat.

A községházához természetesen izzadtan jöhetett, de ebből nem következik, hogy azt kimerültsége okozta volna, — okozta ezt a nap heve, mely az időben mindnyájunkat izzadásba hozott, ha a szomszédba mentünk is, — de okozta ezt az a nyughatatlanság is, mely a félelemből származik.

Hogy a faluban egyetlen kolerabeteg volt, midőn ő müködését megkezdte, ezen állitás sem hü az igazsághoz, mert amint a községi elöljáróság által nevezett kolerabetegülési jegyzőkönyvből kitünik, azon nap 6 kolerás beteg volt, halva pedig 5 feküdt, — a kérdéses nő, — kihez ment, rögtön betegedett meg, mert nálunk a járvány öt napot nem váratott magára, hogy az embert ez árnyék világból kiszólitsa, — legfelebb elég volt erre 12 órai időköz, — vagy annyi sem, — az az állitása sem igaz, tehát Friedmann urnak, hogy a beteg, kihez hivatott, már 5 nap előtt érezte a járvány előjeleit, — lakni pedig nem ment abba a házba, miután szülői kihaltak, mert azelőtt is ott lakott.

Azt állitja a kedves orvos ur, hogy a kérdéses beteget, mindamellett, hogy a sajátságos légnyomástól megütődött, midőn először meglátogatta, — azután is többször látogatta; holott mindnyájan tudjuk, hogy első odamenetele után egynegyed óra mulva meghalt.

Kimondta azt, midőn a kérdéses betegtől visszajött, nekem saját magamnak, hogy nem látott ily beteget még, — mely egész valóját

---

TÁRCZA.

A VÉSZMADÁR.

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham“ szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar**.

Első kötet. — I. rész.

(Folytatás.)

— Itt a viz, itt a viz! Hangzott szerte a fődélzeten s a matrózok s a hajó egész legénysége örömrivalgva futkosott kancsó s pohár után. Alig tudtak megegyezni rajta, hogy ki csapol először. Oly mohón itták a vizet, mintha a menny üdvét éldelték volna. Sápadt arczaik kigyuladtak, szemeik könyben uszva forogtak s ajkuk körül üdvözitő mosoly ült. Bágyadt tagjaik, mintha uj vér csergedett volna beteg ütereikben, egy pillanat alatt visszakapták rugékonyságukat s féktelen örömükben mint átszellemült ördögök üvöltve futkostak eszeveszetten. Oh, e jelenet le nem irható. A legcsapongóbb képzelmet is cserben hagyja.

Régen volt, nagyon rég, — mikor e sorok irója is élvezte a „Vészmadár“ legénységének ez örömét. Óh, az a gyönyör kimondhatatlan, mikor a száradt tüdőn végig gyöngyöz az a hideg üdvital, mit a szárazföldi közönséges emberek egyszerüen viznek neveznek . . . . . . Évek multak azóta — s vén emlékezem, lelkem ujra átéli a kinos szenvedés után érzett gyönyört s — én is pezsegni érzem ereimben a vért . . . . .

— — Sajátságos kikötőhely volt az, melyen a „Vészmadár“ horgonyt vetett. Fehér kőhomok képezte a tengerfenék talaját, körülötte minden irányban óriási sziklatömegek meredeztek. A viz csendes volt e helyen és átlátszó annyira, hogy a fenéken nyugvó horgony hasonlitott egy vizzel telt üveglombikba vetett játékszerhez. Az ember azt hitte, hogy a hajóról kézzel elérhetné azokat az óriási, függőlegesen meredek sziklaormokat, mik a tenger alatt voltak; s a fölöttek ringó „Vészmadár“ hasonlitott egy kicsinyke sajkához, vagy árboczos csigahéjhoz, melyen a tenger tündérlányai járják be a mérhetetlen vizsikot.

Herbert hadnagy, a hajóorvos s néhány matróz ezalatt a parton voltak s a völgyet járták be, melyet ama hegyszakadék képezett. A völgy, vagy jobban mondva hegyszakadék közepén kis patakocska futott mormolva a tenger felé, mely esős évszakban bizonyára széles rohanó folyammá szokott dagadni. A völgy oldalain kidöntött óriási fák s letört szikladarabok legalább ezt bizonyitják.

A völgy, minél belebb haladtak tengerészeink, annál szélesebb lett, de legszélesb helyén sem volt a két part közt több, mint fél mértföldnyi távolság. Elhagyott, puszta, kietlen volt a völgy; telve gödörrel s homokhalmokkal. A völgyet meredek sziklák vették körül; itt-ott a sziklahasadékokból elsatnyult fa meredett ki száradt ágakkal magasan . . .

Bár merre tekintett a szem, mindenütt pusztaság. Csak ott, hol a völgy oldalain egy mélyedés volt, lehete látni sárgult bozótokat, nyári esőártól lesodort durva csalitokat.

— Szeretném, ha e fákból, mik ott ama hegyormon állanak, nehányat hajónkra szállithatnék: szólt Herbert s a hegyoromra mutatott, melyen néhány sudaregyenes fa sötétlett.

— Halt! kiált e perczben az orvos s kezével feje fölé mutatott.

A hely fölött, hol tengerészeink pillanatnyi szünidőt tartottak, egy leesőfélben levő sziklacsucs meredezett. Oly különös alaku volt, hogy utasaink azt hitték, miszerint az a levegőben lebeg, mert hátulsó része, melylyel az oldalon lévő sziklabérczhez támaszkodott, nem volt látható.

A társaság megütődve állt meg s figyelemmel szemlélte a sziklát.

Herbert, ki azonnal észrevette, hogy az egész jelenség nem egyéb láttani csalódásnál, nevetve fordult el az orvostól s parancsot adott legényeinek, hogy a hegyormon álló fák közül hármat kivágjanak.

— Valóban igen különös, — jegyzé meg a nyakvágás mestere, ki felsülését mindenáron el akarta palástolni s tudományos kőzetvizsgálódásba bocsátkozott — mondom, nagyon különös, hogy mig e kövek itt szegletesek s több éles csucscsal birnak, addig amazok ott a patak körül tökéletes gömbölydedek, minthacsak a tengerár által lettek volna lekoptatva. Képzelhető az elemek azon borzasztó harcza, melynek itt évezredek óta dühöngni kelle, képzelhető azon iszonyu áradat, mely ily óriási sziklákat addig hengerit emerről amarra, mig azok gömbölyüvé köszörülődnek!

— Bámulom az ön bölcseleti tehetségét, orvos ur, de ön tudja, hogy én minél kevesebb igényt tartok a bölcsességi hirnévre. No meg aztán lássa, kedves doktorom — jegyzé meg nevetve Herbert —, azt hiszem, hogy egy hajón tökéletesen elegendő két bölcs. Csak philosophizáljanak ön és kapitányunk annyit a mennyit akarnak; de maradjon kettőjök közt a szó. Nos, hát ön mit gondol, ifju Darby Darcie barátunk?!

— Lelkemre, Sir! — Felelé az ifju apród, ki eddig egy pillanatig sem szünt ama leesőfélben lévő sziklatömeget bámulni, — lelkemre, — szólt — nekem fogalmam sincs arról, miféle állat az a „bölcs“; de annyit tudok, hogy istentelen helyen járunk. A mi pedig azt a furcsaságot illeti, hogy az egyik sziklatömb szögletes, a másik meg gömbölyü, arra — jegyzé meg a babonás fiu — arra legkönyebb felelni. Az ördögök játszottak velök kuglit s igy moggömbölyödtek. Hanem ama szikla felrakására, mely ott leeső félben van, azt hiszem, több ördög volt szükséges; sőt azt hiszem, hogy ennek a hegyormon nyugvó hátsó részét még most is fogja egy pár kobold s ép azért nem tud lezuhanni.

— Kedves Darbym, — felelé e naiv szavakra a vidám első-hadnagy, az ön philosophiája nekem ép oly szokatlanul hangzik füleimben, mint másé vagy akár az orvos uré. De lám, a nap alkonyul. „Le még egy fával.“ — Kiáltott fel a hegyoromra. — S aztán nézzünk átána, hogy a hajóra visszaevezhessünk.

Ezalatt Danvers, az orvos, a bozótok közt kutatva, valamely nagy állat csontvázára talált, mely állat, mint hivé, vadállatoktól szaggattatott szét.

— Meg vagyok győződve, — szólt az orvos gondolataiba merülten, mig mindnyájan a bozót s sziklák közt botorkálva, a patak hosszában a ladik felé siettek — erősen hiszem, — ugymond — hogy az esős évszak alatt e völgy egészen másként néz ki; én viruló zöldnek képzelem akkor s száguldó antilop-állatoktól lakottnak.

— Meglehet, — válaszolá mentében Herbert — de most csak legalább egy pár antilopat szeretnék itt látni s vége volna a rothadt sóshus napirendének. De im, sajkánkhoz értünk. Hát ön, Darby ur, mit keres ön ott hátul?

— Ah, hadnagy, — kiált vissza a kedves apród — engedje, hogy még csak egyszer igyam egy iszonyu nagyot a patak kristály habjaiból. Fájna szivemnek, anélkül tőle most bucsut vennem.

E szavakra mindnyájan visszatértek még egyszer a patakhoz. Ittak s szemöket gyönyörrel legeltették az átlátszó hullámokon.

Daunton kapitány a födélzeten sétált ezalatt nagy hidegvérrel, bár alig győzte már visszavárni a partszemlére kiküldötteket.

Miután Herbert s társai a födélzetre értek vissza, Daunton ur kedvteljes s nagy megelégedéssel mosolygott, felvilágosittatván arról, hogy viz és fa bőségben elég van a völgyben. A mi a vidék borzalmait illeti, miről az orvos ur beszélt neki, az mitsem érdeklé. Mosolygott, mert viz és fára többé semmi gondja nem volt.

(Folyt. következik.)

borzalommal töltötte el? — Nemde ön volt az; — és mindjárt beteg lett tőle.

Megbocsáthatlan vétke önnek még az is, hogy levele folyamán az elöljáróságot vádolni merészkedik, holott az a fertőztelenitést, a házak szellőztetése és tisztán tartását közegeivel éber figyelemmel kisértette és ez irányban kellő szorgalmat fejtett ki. Mit tud ön mindezekről? holott még jóformán községünket át sem tekinthette, — a kellő intézkedést fel sem ösmerhette.

Azt állitja ön, hogy a beteget bottal nem piszkálta és a házból ki nem ugrott, — hiszen az egész utczabeli szomszédok látták ezt, — mely körülmény ma is nevetség tárgyául szolgál; — hogy bottal Bécsben nem járt, azt megengedem, — de falun ez nélkülözhetlen, részint hogy sárban támaszul szolgáljon, részint hogy az ebek ellen magát védelmezhesse vele, ez utóbbi vezethette önt arra, hogy tőlem egy ily corpus delictit kölcsönözzön, midőn az érintett helyre ment, — tehát csakugyan volt nála bot, — lám, lám! ijedtében azt is elfelejtette!!

Mindezek folytán önáltal aljas rágalomnak nevezett állitásom visszapattan önre.

Ezzel az egész ügyet bevégzettnek tekintem — és ismét csakis azt kivánhatom önnek, hogy másszor, ha pályafutása közben ily nemes feladat vár önre, legyen oroszlán, de ne nyulszivü!!

Papp Zsigmond.

Szinházi szemle.

Uj opera először! E szavak csalogatták a szinlapon tegnap a közönséget a szinházba, de kevés sikerrel.

Előadatott: „Lalla-Roukh," regényes uj opera 2 felvonásban, irták Carré és Luka. Forditotta Csepregi. Zenéjét szerzette Dávid Felicien. —

A darab tárgya egy keleti meséből van véve, s rövid és egyszerü szerelmi történetből áll, melynek elbeszélésével nem fárasztjuk az olvasót.

Sokkal érdekesebb a darab zenéje, mely igen kedves keleti stylben van irva. Ritka dalmü az, melynek ily gyönyörü zenéje volna, most a lelket ragadja, majd a szivet legbensőbb hurjait érinti meg, gyöngéden, édesdeden.

A darab becsét emelte a kitünő előadás. A szereplők, elmondhatjuk, hibátlanul énekeltek. A kettősök, hármasok s négyesek felségesen sikerültek, s méltán jutalmaztattak a közönség részéről tapsokkal. Dalnoki (Nourredin király), Dalnokiné (Lalla-Roukh herczegnő), Mándokiné (Mirza), Philippovich (Baskir) mintha vetélkedtek volna az est babéraiért.

Az első felvonásban előforduló „Bayaderetáncot," melyet Bagyola Emma tanitott be, Bagyola Emma, Hiros Ftel, Visontai Eszti és Bocskai Pepi sikerülten adták elő.

Meg kell dicsérnünk a női kart, melynek dalai összhangzók voltak. A zenekar is kitünően állta meg helyet, s a sikerült előadásban nem kis része volt. A zenekart Medgyesi Nándor vezényelte.

E darab közönségünk tetszését méltán kiérdemelte.

Bazaine pöre.

Trianon, okt. 26. 1873.

Mióta a haditörvényszék előtt a Bazaine ellen tanuskodásra behivott magasb katonai tekintélyek nem állanak már, azóta a tárgyalás sokkal határozottabb fordulatot vett. Eddig mindig ily forma vallomások tétettek: „Nem emlékszem; lehet, hogy ugy volt, azt hiszem, hogy ez s ama rendelet kiadatott, de épugy lehet az, hogy tévedem, stb.

Legujabban a törzskari főnök Fixe Tivadar hallgattatott ki. „Aug 17-én — vallja ez, — azon parancsot kaptam Bazaintól, hogy a gravelotti vesztett csata hirét megvigyem a császárnak; s egy levelet adott át Conföniéres tbnk számára. Ebben a Metzbe visszavonulásról volt szó. Bazaine e lépést azzal indokolta, hogy csak ugy menthető meg a franczia sereg." Midőn azt kérdék Fixe-től, hogy mit tajtott akkor a gravelotti veszteségről, azt felelé: „Én oly kevésbe vettem vereségünket, hogy kértem Bazainet, látná el a sereget Metzből elegendő töltéssel, hogy másnap ujra folytathassuk a csatát?

Bazaine ez ellen hevesen kezde tiltakozni, de az elnök csendre inté.

Kihallgattatott még ez alkalomból Verdun polgármestere is, ki Bazaine-nek azt a tanácsot adta, huzódjék el Verdun alól, mert ott a rosz strategiai fekvésnél fogva a sereg tönkre megy, de Bazaine daczára az intésnek ott maradt s a sereg tönkre ment.

Bazaine elitéltetése közelebbről várható.

— **Egyházi ügy.** Az ágostai egyház bányakerületi közgyülésének második napja tegnap volt. Tárgyaltatott a pénzügyi bizottság jelentése, mely a jövő évre 1000 frt deficzitet irányoz elő, mely egyházi adófelemeléssel fog födöztetni. Az egyes esperességektől a zsinatra venatkozó előmunkálatok benyujtattak. Többen óhajtják, hogy e munkálatok tanulmányozására egy küldöttség neveztessék ki, melyhez küldjék be a még hiányzó nyilatkozatokat április végéig az illető esperesek, különben tekintetbe nem vehetők s e küldöttség tevékeny tagjaivá Székács ajánlataira a zólyomi esperest Doleschall főfelügyelőt, Radvánszky s Hrábot ajánlja. E sokak által melegen pártolt nézetek hosszas vitatása után hirtelen felszólalt Szontágh s Fabiny, hogy nem kell oly nagyon sietni, különben is a zsinat nem égető szükség. A vita hevessé kezdett lenni s Székács némi haraggal figyelmeztette a közgyülést, hogy a zsinat nem egyedül az ő dolguk. Egy esperes nyiltan kimondja, hogy az általános titkos meggyőződés szerint jelenleg zsinat nem szükséges. Szontágh ismét felszólal s az alakmegtartására utalva, a végleges elintézéstől óva inti a közgyülést. Podmaniczky békitő szavaira végre a bizottság kinevezése elfogadtatott s Székács által ajánlott tagokhoz Czékus lelkész s Breznik igazgatótanár választattak meg.

UJDONSÁGOK.

* **Városi közgyülés** tartatik nov. 6-án, mint a hó első csütörtökén; a tárgyakat később fogjuk jelezni.

* **Iskolai értesités.** Tisztelettel értesitem a t. cz. szüléket és gondviselőket, hogy sz. k. Debreczen város főreáltanodájában november hó 3 dikán d. e. fognak az előadások megkezdetni. — Figyelmeztetem egyszersmind a már beirt növendékeket, hogy emlitett napon d. e. 8 órára a reáltanoda helységében (főiskolai uj épület északi szárny) megjelenvén, illető osztálytermökbe gyüljenek össze. Debreczen 1873. okt. hó 30. Tóth József m. k. igazgató.

* **Szinház.** Holnapután, szombaton szinre kerül a „Londoni kolduson" czimü darab, mely közönségünk előtt már ismeretes.

* **A jegaszok** mostanában tolljelvényekkel járnak az utczákon. Kortes világot élnek. A segélyegyleti elnökség betöltése forog szóban. Két jelölt van: Gecsei Bálint és Szakál Pál, Gecsei párthivei fehér tollat, a Szakál emberei pedig piros és zöld tollat viselnek. A választás jövő szombaton lesz.

* **A városi reáltanodai** növendékek száma — mint halljuk — 100-ra megy. Ezek közt 8 van, kik tavaly is reáltanodába jártak, a többi mind uj.

* **Uj lap Debreczenben.** A főiskolai tanárok által régen tervelt prot. egyházi és iskolai közlöny a jövő év elején megindittatik Balogh Ferencz hittanár szerkesztése mellett. A tanárok megigérték közreműködésüket. Igy reméljük, hogy ama lap, mind a főiskola, mind a tanárkar tekintélyéhez méltó leend.

* **Lapunk jövő** száma uj betükkel nyomatik, olyannal, mint a tárcza tegnap és ma. Igy lapunk külcsinra nézve a jövő hó elsejétől megujul.

* **Börtönügy.** A börtönökre nézve a város és kir. törvényszék, illetőleg az állam közt kötött szerződés, — mint tudjuk — ez év végével letelik. Még nem vettük észre, hogy a kir. ügyészség gondoskodott volna más helyről fogyenczei számára. Mi ugy tudjuk, hogy a városháza helyisége kicsiny e czélra, s ott nincs annyi hely, a hol a fogyenczek egészségök veszélyeztetése nélkül megférnének. Ezért hoztuk elő e tárgyat. Mind a szükség, mind a czélszerüség arra utal tehát, hogy a törvényszék a maga fogyenczének keressen más helyet. Ott volna például a dohányhivatal helyisége, ott bizonyára jobban megférnének. Nem ártana erről ideje korán gondolkozni.

* **Az ipartársulatok** közül a fazekas, továbbá a szijgyártó és az egyesült fésüs késes csutorás ipartársulatok alapszabályai a kormánytól megerősitve leérkeztek. Ideje is volt már.

* **Tóth Soma**, szinházi ügyes táncmester már megkezdte az ingyenes tanfolyamon a táncztanitást, a növendékek 25-en vannak.

* **A göztéglagyár** ügyét, mely régen oly nagy hühóval került felszinre, még most sem fejlettték el némelyek. Sokan várják ennek létrejövetelét. Hiszen ha valami, ez fizetné ki magát legjobban. Ha az ügyben fellépett társaság nem akar semmit tenni: a városnak kellene göztéglagyárat alapitani, a mire oly nagy szükség volna már. A város — azt hiszszük — akkor mindjárt hamarabb épülne és szépülne.

* **Temetkezési egylet.** A timárok a maguk körében temetkezési egyletet alkottak, s ennek alapszabályait a kormány megerősitette. A timároknak van még betegsegélyző egyletök is, s ezek alapszabályait a miniszterium kijavitás végett küldte le.

* **Megkaptuk** a „Földmivelési érdekeink"czimü mező és erdőgazdasági heti lap mutatványszámát, mely Légrádi-testvérek kiadásában jelen meg Budapesten. Szerkeszti Mádai Izidor; ára félévre 3 frt. megjelen hetenkint egyszer. A lapnak, mondja a programm, — „az értelmiségnél oda kell hatnia, hogy az a földmivelésnek országunkra nézve oly fontos ügyét az eddiginél nagyobb figyelemben részesitse, hogy az állattartással összekötött gazdálkodás eszméjének megnyeressék, s az okszerü állatenyésztés s a lustermelés elveivel megismerkedjék, végre alkalmat nyújtson arra, hogy a gazdaközönség gazdálkodásunk tervezett nagy reformjának mikénti kivitele iránt nyilatkozhassék. A földmivelő népnél pedig főleg a néptanitók, lelkészek közbejöttével fokozatosan oda kell müködnie, hogy a föld jobb mivelése, a takarmánytermelés, az állatok jó tartása és ápolásának előnyeivel mindinkább, az is megbarátkozzék. Az első szám ügyesen és változatosan van összeállitva. — Ajánljuk a gazdák figyelmébe.

* **Ajánlkozás.** Egy helybeli 3-ad éves hittanhallgató ajánlja magát ügyvédek mellé előnyös feltételek mellett, naponként 3—4 órai irásra. Levélbeli tudakozódásokat K. K. czim alatt a kolliumba kér küldetni.

* **A m. k. 46-ik honvédszázlóalj** parancsnoksága felhivására közoltetik, miszerint az utólagos honvédellenőrzési szemle Debreczenben folyó évi november hó 9-én délután 3 órakor a város kapitányi hivatala udvarán fog megtartatni. Felhivatik mindazon szabadságolt állományu gyalog és lovas honvéd, ki a városban vagy a zászlóalj területén tartózkodik, és a már megejtett ellenőrzési szemlén bármi okná fogva meg nem jelent, hogy magát okvetlen bejelentse. Figyelmeztetnek az 1862. évben sorozott azon sorhadbeli szabadságoltak is, kik folyó évi január 1-én a honvédség tartalékába áthelyeztettek, és a honvédigazoló könvecskékkel még ellátva nincsenek, hogy ezen szemléjénél szintén megjelenjenek. Debreczen, 1863. okt. hó 30-án.

Berts, őrnagy.

* **Közeledik a tél**, a korcsolyázó egyletnek már ébredni kellene nyári álmából. Most talán jobb idők járnak rá, mint tavaly. A szervezkedést jó volna ideje korán megkezdeni.

* **Nem okulnak** sokan a példán; közelebb több oly eset fordult elő, hogy a háztulajdonos a könnyen gyulható náddal fedette házát, pedig ezt a hatósági rendszabályok is tiltják büntetés terhe alatt.

* **Gazdátlan község.** A Józsakert lakossága, mely különben egészen Debreczenre volna utalva, nem tudja, hogy hol keressen orvoslást a maga ügyeiben. A böszörményi törvényszék a debreczeni hatósághoz utasitja kézbesitéseit; a papiron pedig a nádudvari szolgabirósághoz tartoznék. Bizony, őket ezépen rendbe hozták a törvényhatóságok rendezésekor.

* **A Mayer-féle** kávéházban ugylátszik azt hiszik, hogy a rendőrség elveszett; legalább azt bizonyitja a tulajdonos amaz eljárása, hogy a kártyabarlangot még most is fóntartja.

* **Házi tolvajt** fogtak el tegnap rendőreink Károly személyében, ki a „Bika" kávéházban volt alkalmazva mint biliárd pinczér. Ez hosszabb idő óta gazdájától mindazt, mi kezo ügyébe esett, elcsente s feleségе meg egy harmadik asszony által a zsibvásárban eladatta. Igy folyt ez hosszabb időn át, mig a kávéháztulajdonos a napokban „egy jó barát" névtelen levele által figyelmeztetve lett a házi tolvajra. A pinczér lakásán a rendőrség motozást tartott s csakugyan igen sok lopott holmit találtak ott. A tolvaj a Komáromy-ház börtönében ül ideiglenesen, mig végleg el lesz itélve.

* **Fegyenczstatisztika.** A kapitányi hivatalnak október hóban 94 fegyencze volt, ebből a m. kir. törvényszéknek átadatott 15, elitéltetett 54, elbocsáttatott 18, eltoloncoltatott 4, három fegyencz ügye pedig függőben maradt.

* **Csillagutczáról** afelől értesitenek, hogy onnan az utczabiztoshoz tisztelgő küldöttség fog menni, a végből, hogy kegyeskedjék megnézni az ott tátongó életveszélyes gödrőt.

* **Nagyujutczán** egy tolvaj eselédet fogtak el; a ki gazdájától többféle ruhanemüt lopott. A tárgyak megkerültek.

Bécsből.

— Okt. 29. —

A kormány több napi tanácskozás után megigérte, hogy a reichsrath összeülésekor a pénzügyi zavarok enyhitése iránt sikeres rendszabályokat terjeszt elő. A pénzügyminiszter készségét fejezé ki a fuzionáló bankok anyagi eszközökkel való támogatására. Pénzügyi körökben állitják, hogy az osztrák s magyar kormányok közt értekezések folynak a pénzügyi helyzet ügyében. A nemzeti bank tegnap 1½ milliót adott az épitő társulatoknak.

A „N. Fr. Presse"-nek sürgönyzik Berlinből: a kölcsönpénztárak megnyitása elhalasztatott. A tengerikereskedelem s pénzügyminiszter jószéről felhatalmaztatott, — hogy az értékpapirok forgalmában lehető könnyebbséget eszközöljön.

Fővárosi értesitő.

** A bécsi közkiállitásra az utolsó kéjvonat november hó 1-jén indul Budapestről.

** Vaspályai tanfolyam nyil meg november közepén a fővárosban.

** A budai polgári társaskör ehó 26. tartá második évi gyülését. Ez egyletnek 400 tagja van s mult évben 52 estélyt rendezett.

** Agyonlőtte magát tegnapelőtt reggel a „Hattyu" fogadóban Kis Lajos, 20 éves kecskeméti születésü kereskedősegéd, ki utóbbi időkben Frommer M. A magüzletében volt alkalmazva. Öngyilkosságának oka életuntság.

** A Duna-n közlekedés Budapest és Bécs közt november 2-án beszüntettetik.

** A Lukács-fürdőt Hirschler Fülöp bérelte ki, évi 14.000 frtért.

— **Egy huszárezred története.** A 10-ik számu huszárezredről, melynek tulajdonosává királyunk a német császárt tette, a bécsi lapok ezeket irják: A nevezett ezred tősgyökeres magyar, a kiegészitési keret-állomás Székes-Fehérvárt van, a tőzskar é Móron. Az ezred 1741-ben alakittatott, mikor is tulajdonosa lett Beleznay altábornok; tulajdonosa lett később 1754-ben, Morócz altábornagy; 1756-ban Bethlen Ádám gr. altábornagy, 1773-ban br. Barcs lovas tábornok, 1798-ben br. Mészáros, 1702-ben br. Stipsicz, 1814-ben III. Frigyes Vilmos porosz király, 1840-ben IV. Frigyes Vilmos király. E lovas csapat minden csatában és ütközetben jól viselte magát; a franczia háboruban félt név volt a „Mészáros huszár." A franczia e magyar lovasokat mindig „boucher", mészárlók néven emlegették.

Belföldi hirek.

*** A maros-szigeti vasuti pénztárnok, Tiller tetemes pénzzel közelebb megszökött.

*** Hazánkban minden 5492 emberre esik egy orvos.

*** Elfogták Bécsben Fischhof Vilmost, ki midőn atyja szeszgyára Temesvártt csőd alá került, az istállóban volt 300 darab hizó ökröt Bécsbe hajtotta föl s ott 45,000 forintért eladta. — Miket elfogták csak 5 ezrest találtak nála, a többi pénzről nem ad felvilágositást. — Államügyészségnek adatott át.

*** Csák-Mátéfalván tüz volt közelebb s több gazdasági épület esett ott a lángok martalékává.

Délutáni posta.

— Drezda, október 29. Albert király kijelenti trónelfoglalási proklamációjában, hogy főgondját fogja képezni a jog és igazság gyakorlása és az ország jólétének előmozditása. Igéri továbbá, hogy az ország alkotmányát minden pontjában szigoruan meg fogja tartani és becsülni. — A hatóságok egyelőre folytatják eddigi müködésüket. Az államminiszter és a kamara elnöke ma délelőtt fogadtattak, a király által állásukban megerősittettek. A kamarának elnökei által adatott tudtára Albert király trónelfoglalása és annak az ország alkotmányának föntatása iránti fogadalma; az illető okmány a rendek levéltárában tétetett le; Albert királyra hangoztatott hoch-chal a kamara ülései hétfőig elnapoltattak.

— Ráth Károly lemondását a budapesti kir. tábla alelnökségéről a király elfogadta.

— A király nov. 3-án rövid időre Gödöllőről visszatér Bécsbe.

— A párisi nagy operaház a rue Lapelletier-utczában tegnap (29-dikén) teljesen leégett.

— A szerb kamra nov. 27-ére hivatott össze.

— Chambord gróf Bécsben van.

A „Debreczen"
eredeti

MAGANTAVIRATA.

— Nagy-Károly, okt. 30. (d. e. 10 óra 10 percz.) Az északkeleti vaspályán, Királyházánál a vonat a vágányból kisiklott, a kocsik feldőltek; a közlekedés e miatt kevés időre meggátoltatott.

KÖZGAZDASAG.

Vegyes dolgok.

— A nemzetközi gabna- és magvásár alkalmával, mely e nyáron Bécsben tartatott, tudvalevőleg elhatározták ezen intézmény állandositását s e czélból egy nemzetközi bizottság alakitását. A bécsi gabna- és liszttőzsde, mely a rendezéssel meg van bizva, közelebb kidolgozta a tervet, mely szerint a bizottságnak összesen 30 tagja lesz, még pedig 18 külföldi, 4 osztrák, 4 magyar és 4 a bécsi gabna és liszttőzsde részéről.

A liquidáló Genenday-kőanyag részvénytársulat október 26-kán rendkivüli közgyülést tartott Mihalik elnöklete alatt. A liquidálóbizottság jelentéséből kitünik, hogy a társulat már igen szorongatott helyzetbe jutott. A vállalat alberlője Löwy kötelességének nem tett eleget, s az ő hitelezői foglalást inditetek a társulati vagyonra. Az üzleti tőke s a vállalat hitele is kimerülvén a munkát nem is lehetet volna folytatni, ha Winter és Koller előlegeket nem adtak. Az üzletet nem lehet tovább folytatni. Az adósságok 600,000 frtra mennek és 500,000 frt követelés alapján már foglalások történtek a társulati vagyonra.

— A szüret Biharban. Még a tavaszi fagyok elölték a reményt. A szőlők nagyobbára gazban vannak, ugy, hogy a szőlőfa csak itt ott érki belőle. Nem voltak megmunkálva rendesen; némelyik anyirásnál, másik az első kapálásnál maradt. — Igy aztán a gazban nem igen termettek a tőkék; nem lesz annyi bor sem, mint tavaly volt. Egyébiránt a teljesen megmunkált szőlőtőkék sincsenek jobban megrakva fürtökkel, mint a meg nem munkáltak, mert a májusi fagy ezeket is megsanyaritá csakugy. Legkevesebb termés van az olyan szőlőtőkéken, melyek késön voltak metszve; ezeknek leginkább megártott a hideg. Máskülönben a szőlő tőkéletesen megérett, és oly édes, hogy bátran megállhatna az Ermellék nagyhirü édes szőlője mellett. A must sürü és oly édes, majdnem mint a méz. — A mustnak csebrét 9—10 frtjával veszik. Jó borunk lesz, sokkal jobb, mint a tavalyi. Pedig a tavalyi is nagyon jó ám.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMARI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Gazdag választék:
Chiffon ingek,
Len ingek
Rumburgi ingek,
Oxford ingek
Karton és
Creton ingek
Mindennemü téli
ingek és nadrágok.
Vidéki rendelmények, utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Őszi s téli öltönyök
12—25 frtig
A
férfi divatterem
Czeglédutcza 2. sz. a.
Ajánlja
a n. é. közönségnek
következő czikkeket:
Téli kabátok és köpenyek
13—24 frtig.

Gazdag választék:
Selyem és nemez
KALAPOK,
Legujabb divatu
Nyakkendők,
Gallérok és kézelők
Valódi franczia
keztyük,
Illatszerek,
Mindennemü
utiesziközök.
520

Eladó
szepesi borsó és lencse.
Értekezhetni Nagycsapóutczán 335. szám alatt. 650 3—3

Hirdetés.
A Tornay-féle hagyatékhoz tartozó debreczeni 1898. számu ház 9 hold külső földével együtt, ugyszintén a hagyatékhoz tartozó ingóságok — ezek közt több darab svájczi tehén és borjus 4 drb igásló szabad kézből, kedvező feltételek mellett eladók. Értekezhetni az örökösök megbizottja Kapros Gábor ügyvéddel, takarékpénztári épület II. emelet.
660 2—3

Veres László
arany és ékszerész Debreczenben
ajánlja ujonnan berendezett arany- ezüst- és ékszerüzletét a legjutányosabb ár mellett.
Ahol ajándékul alkalmas tárgyak nagy választékban kaphatók; minden ócska aranyat, ezüstöt és drága köveket a legmagasabb árért megveszek és becserélek.
Különösen figyelmébe ajánlom a t. uraságoknak, következő czikkeimet: arany gyürük 18 karátos aranyból 3 frttól 100 ftig. Legujabb divatszerinti függők: 18 karátos arany 2, 20, 30 frtig. Igen szép broche garniturák: 16—100 frtig. Karék: 18 karátos 15—100 frtig. Női nyakékek igen diszes alakban 10—40 frtig. Medaillonok: 5—100 frtig. Férfi óraláncok: 13 próbás ezüstből 3—10 ftig, 18 karátos aranyból 24—100 frtig. Női brochetük: 7—30 frtig. Férfi inggombok: párja 4—10 frtig. Arany keresztek: 2—20 frtig. Továbbá minden itt elő nem sorolt czikkekkel, ugy helyben, mint vidékre megrendelés utján jutányos árért szolgálok, s mint szintén mindenféle ékszerek javitását és tisztitását a legrövidebb idő alatt teljesitem. — Valódi és legjobbféle khinai ezüstraktáram a legjutányosabb árért ajánlom.
Üzlet-helyiségem főpiacz Szikszay József ur házában Rickl József ur füszerkereskedésével átellenben. 586 8—20

Debreczen, 1873. Nyomatott a részv. társ. könyvnyomdájában.